

N:o 65.

Af Herr **Jöns Rundbäck**: *Om ändring i 3 och 4 §§ af nu gällande förordning angående stämpelpappersafgiften.*

Dels af bristande kännedom om de rätta beskattningsgrundernas natur, dels under tider då svårighet uppstår för staten att fylla sina behof, kunna utvägar tillgripas för att åt det allmänna erhålla inkomster, som helt säkert icke under andra och bättre förhållanden skulle beträdas: men om så sker eller har skett, så bör under mera upplysta tider och då statens finanser äro goda, för att ej säga öfverflödande, rättelse och nedsättning uti alltför höga och icke välgrundade skattetitlar ega rum. En sådan ständigt behöflig afvägning af beskattningsföremål har särdeles på senare åren och på flera områden varit föremål för Riksdagens verksamhet och beslut, och man må väl säga, att denna verksamhet — rättvist fördelande af skatter medborgare emellan — utgör en af Riksdagens förnämsta uppgifter.

Öfvertygad om riktigheten af denna åsigt, vågar jag för min del vördsamast, och med särskild hänsyn till landets gynsamma finansiella ställning, föreslå Riksdagen en skattenedsättning.

Det är känt, att de flesta af landets ynglingar, som egna sig åt embets- eller tjenstemannabanan, ofta efter en längre beredsetid få vänta på någon ordinarie eller mera inbringande befattning, hvarigenom de icke sällan nödgas sätta sig i större eller mindre skuld, och att, när de äntligen erhålla en befattning, de då genast måste för sin fullmakt eller sitt förordnande erlægga 5 procent af hela lönen. Denna beskattning finner jag icke vara välgrundad eller billig; ty att erlægga en så stor afgift för förmåner, som man ännu ej åtnjutit och hvilka man för öfrigt bör godtgöra med sitt arbete, finner jag ej vara rätt, helst den som i enskild mans tjenst uppstår lika

stora inkomster ej betalar en dylik afgift, och helst embets- och tjänstemannen, sedan han kommit i åtnjutande af lön, därför erlägger skatt och bevilning för inkomst lika med andra medborgare.

Det redan sagda torde vara nog för att berättiga framläggandet för Riksdagen af följande vördsamma förslag, nemligen,

att Riksdagen måtte besluta den ändring uti nu gällande förordning angående stämpelpappersafgiften, att den i dess 3 och 4 §§ nu stadgade stämpel å fullmakter, konstitutorial och förordnanden, hvarigenom embeten, tjänster eller beställningar med verklig lön och tjänstskyldighet vid civila, militära, ecklesiastika eller andra stater, som af Kongl. Maj:ts eller rikets embetsverk och andra offentliga myndigheter utfärdas, hädanefter må nedsättas från 5 till 1 procent å hela lönen, dock med bibehållande för öfrigt af nu särskildt stadgade stämpel af 6 kronor för fullmakter, konstitutorial och förordnanden af Kongl. Maj:t.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles vördsammast.

Stockholm den 27 Januari 1875.

J. Rundbäck.